

SZÁLLÁSI ÁRPÁD

egyetemi magántanár

Nagyecsedden született 1930. június 30-án, iskoláit – a trianoni határváltozások miatt – több helyen végezte, végül Mátészalkán érettségizett 1950-ben, kitűnő eredménnyel. (Szülővárosához kapcsolódik az általa írt 'Rákóczi és Ecsed' c. művelődéstörténeti kötete.) Orvosi tanulmányait a Debreceni Orvostudományi Egyetemen folytatta, ahol 1956-ban szerzett orvosi oklevelet. (A későbbi években kutatta Debrecen orvostörténetét és a kiemelkedő professzorok munkásságát, e témakörben több műve is napvilágot látott.) Orvosi pályafutását gyermekorvosként kezdte, majd körzeti orvosként folytatta. 1956-tól kezdődően Debrecenben, majd Szabolcs-Szatmár megyében praktizált, 1960-tól Keszthelyen, 1968-tól kezdődően Esztergomban dolgozott. (Esztergomhoz kapcsolódóan nagyszámú orvostörténeti dolgozata és több kötete is megjelent.)

Már 1961-ben belépett az Orvostörténeti Szakcsoportba, majd 1966-ban egyik alapítója lett a Magyar Orvostörténelmi Társaságnak, amely Zsámboki- és Wessprémi István Emlékéremmel ismerte el munkásságát.

Tagja lett a Nemzetközi Orvostörténeti Társaságnak is, 1994 óta kongresszusaikon mindig előadást tart a magyar orvostörténelem egy-egy jelentős kérdésköréről.

Orvostörténeti érdeklődését nagyban befolyásolta Antall József, a Magyar Orvostörténelmi Társaság akkori főtitkára. A hazai orvostörténelem majd minden korszakát kutatta, de érdeklődési köre középpontjában mindmáig a medicina és a különböző művészetek egymást kiegészítő találkozásainak vizsgálata maradt. E témakörben jelent meg a magyar írók orvosairól és a magyar orvosírókról összeállított érdekes kötete is.

1994-ben Módis László akadémikus, egyetemi tanár, akkor a Debreceni Orvostudományi Egyetem rektorhelyettese orvostörténeti előadássorozat megtartására kérte fel, amely meglepő sikert aratott a hallgatók körében. Azóta évente 150–200 hallgató választja ezt a tárgyat, tesz írásbeli vizsgát.

Az orvostörténelem témakörében habilitált, 1999-ben szerezte meg a magántanári képesítést.

Több jelentős szakkönyve, verseskötete, valamint mintegy félezer orvostörténeti közleménye jelent meg. Évek óta ő szerkeszti az 'Orvosi Hetilap' „Horus” rovatát, s közreműködésével készült el a periodika 150 éves időszakát bemutató nívódíjas akadémiai monográfia.